

XIN CHÚC TỤNG THIÊN CHÚA ĐÃ CHẴNG BÁC LỜI THỈNH NGUYỆN CON DANG



... **Ơn gọi tu trì là mẫu nhiệm tình yêu.** Con người dang hiến, nhưng trước đó, chính THIÊN CHÚA thánh hiến con người. Khi tiếp nhận và chúc lành cho tất cả những ai hiến thân phụng sự duy nhất THIÊN CHÚA, Hội Thánh chứng tỏ rõ ràng rằng chính Đấng Toàn Năng chọn lựa, kêu mời, kết hiệp và làm cho nên đồng hình đồng dạng với Đức Chúa GIÊSU KITÔ nhờ Đức Chúa Thánh Thần. Sau đây là chứng từ ơn gọi của nữ tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm người Ý.

Năm lên 7 tuổi một đêm con nằm mơ thấy mình rơi từ đỉnh núi cao. Khi gần chạm đến mặt đất thì Đức Chúa GIÊSU giơ hai tay đỡ và cứu con thoát tai nạn. Giật mình thức giấc con tự nguyện lớn lên sẽ đi tu làm dì phước.

Mỗi Chúa Nhật con theo cả nhà đi tham dự Thánh Lễ nhưng không nhớ có cầu nguyện chung trong gia đình hay không. Năm lên 11 tuổi con theo học tại trường Công Giáo nhưng không mấy chú trọng đến tôn giáo. Cho đến năm 15 tuổi thì con dứt khoát không đặt chân đến nhà thờ nữa. Con xem đó là thời giờ bị lãng phí. Nhưng cũng từ ngày ấy cuộc sống con trở nên tồi tệ hơn.

Con muốn tự do tung hoành nhưng con đâu ngờ rằng con lại rơi vào vòng xích nô lệ của cám dỗ và của sự dữ thế gian. Con muốn hưởng niềm hạnh phúc nhưng con đâu biết rằng nơi nào không có THIÊN CHÚA thì nơi ấy cũng không có hạnh phúc.

Đứng trước nhiều khúc-mắt nhiều-khê của cuộc sống, con bèn quyết định đi ra nước ngoài làm việc và tìm kiếm hạnh phúc. Nhưng rồi cuộc sống không khá hơn mà còn tồi tệ thêm. Sau cùng con quyết định trở lại quê hương và gia đình. Cuộc trở về thật đúng lúc vì chỉ vòn vẹn hơn một năm sau thì Mẹ con từ trần vì bệnh ung thư. Cái chết của hiền mẫu như xé rách ruột gan con nhưng cùng lúc giúp con hồi tâm và bắt đầu thay đổi lối sống.

Một nữ tu từng chăm sóc Mẹ con trong thời gian Mẹ con bệnh, khuyên con thực hiện chuyến hành hương Lộ-Đức tháp tùng các trẻ em tàn tật. Con làm theo lời khuyên và cuộc hành hương để lại nơi con một kinh nghiệm quý báu.

Sau đó con theo các bạn đi nghỉ hè ở Hy-Lạp. Cuộc nghỉ hè quá thâm thúy, khác xa cuộc hành hương Lộ-Đức. Con cảm thấy khốn khổ ê chề. Con bắt đầu tự hỏi phải làm gì để cho cuộc đời có ý nghĩa? Một ngày, con quyết định đi tham dự Thánh Lễ với chị con. Hôm ấy là ngày 15-8 lễ trọng Đức Mẹ Linh Hồn và Xác Lên Trời. Con ngỡ ngàng nhận ra rằng: con có một Hiền Mẫu thật gần gũi mà con đâu có biết có hay! Từ sau Thánh Lễ đó, con dốc lòng tham dự Thánh Lễ thường xuyên hơn.

Một hôm một mình trong phòng riêng, con quì gối khẩn khoản xin THIÊN CHÚA giúp con, bởi vì một mình, con không thể làm được gì. Lời cầu nguyện thật đơn sơ nhưng cũng thật chân thành:

- *Con cần THIÊN CHÚA ra tay làm một phép lạ biến đổi đời con.*

Thời gian ngắn sau đó một bạn đồng nghiệp trao cho con bài báo viết về một cuộc hiện ra của Đức Mẹ MARIA và về đời sống của tín hữu Công Giáo. Đọc xong, con cảm thấy mình thay đổi tận gốc rễ. Con tin nơi THIÊN CHÚA, nơi Đức Mẹ MARIA và nơi Tình Yêu các Ngài dành cho con. Con muốn ôm trọn

Đức Tin Công Giáo trong vòng tay với lòng thành khẩn và muốn thay đổi cuộc sống. Con bắt đầu khao khát tìm kiếm THIÊN CHÚA.

Con gặp lại Đức Tin bị đánh mất. Con ý thức mình được THIÊN CHÚA yêu thương vô điều kiện và có Người Mẹ hằng quan tâm săn sóc ngay cả khi con cảm thấy bị bỏ rơi. Con tự quyết với lòng rằng:

- *Đừng bao giờ còn dại dột muốn thí nghiệm cái đờn-côi thăm-thăm của vô thần!*

Con cũng xác tín rằng:

- *Con người được dựng nên cho duy nhất THIÊN CHÚA và chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới có thể thỏa mãn mọi khát khao của lòng con người.*

Vào năm 29 tuổi lần đầu tiên con học biết thế nào là lần hạt Mân Côi và cũng từ ngày phúc lành ấy, tràng chuỗi Mân Côi trở thành bạn thân dấu ái, luôn trung tín theo sát bên con trong niềm vui nỗi buồn và là sức mạnh cùng niềm an ủi cho con. Sau đó con tham dự một chuyến hành hương thánh mẫu. Con trực giác rằng có lẽ THIÊN CHÚA gọi con vào đời sống tu dòng, một đứa con từng xúc phạm nặng nề đến Ngài. Cùng lúc, con nồng nhiệt ước ao dâng lời cảm tạ Đức Mẹ MARIA về tất cả những gì Đức Mẹ làm cho con. Bởi vì đối với con, việc con thay đổi lối sống trở về với Đức Tin Công Giáo là nhờ ơn Mẹ, Đấng Trung Gian các ơn thánh.

Thật vậy, sau cùng, nhờ Đức Mẹ mà con tham dự "Một Ngày Với Đức Mẹ MARIA" và trong dịp này con quen biết các Nữ Tu Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm. Khi tìm hiểu về Hội Dòng, con cảm thấy lôi cuốn về 4 khía cạnh tu đức: tận hiến toàn thân cho Đức Mẹ Vô Nhiễm; Châu Thánh Thể; yêu mến Đức Thánh Cha và có tinh thần truyền giáo.

Với ơn Chúa và Đức Mẹ trợ giúp, sau khi vượt thắng mọi trở ngại, con quyết định từ bỏ tất cả và gia nhập Hội Dòng Nữ Phan-Sinh Đức Mẹ Vô Nhiễm.

Đó là câu chuyện ơn gọi đời con. Hay đúng hơn đó là câu chuyện lòng Nhân Hậu THIÊN CHÚA. Câu chuyện thành hình nhờ Tình Yêu bất tận vô biên của THIÊN CHÚA, không bao giờ bỏ quên con cái, ngay cả khi chúng tự ý xa lìa Ngài.

... "Nào chúc tụng Chúa Trời chúng ta, muôn dân hỡi, trỗi vang lên lời tán dương Người. Người là Đấng bảo toàn mạng sống và giữ gìn ta khỏi lỡ bước sa chân. Vâng lạy Chúa, Ngài đã từng thử thách, luyện chúng con như luyện bạc trong lò, đã để cho rơi vào cạm bẫy, gánh nặng nề chông chát cả trên vai, mặc thiên hạ cỡi lên đầu lên cổ. Cơn nước lửa, chúng con từng gặp bao lần, nhưng Ngài đã cứu thoát, đem ra chỗ thành thơi .. Xin chúc tụng THIÊN CHÚA đã chẳng bác lời thỉnh nguyện con dâng, lại cũng không dứt nghĩa đoạn tình" (Thánh Vịnh 66(65),8-12+20).

("Il Settimanale di Padre Pio", 8 Luglio 2007, n.27, Anno VI, trang 23)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt